

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/187/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116204598
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1116204598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v spore žalobcu: C. K., G.. XX.XX.XXXX, K. C. X, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, o náhradu škody vo výške 2.206,14 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15. júna 2018 č.k. 20C 28/2016-82 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.206,14 eur a náhrady trov konania titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z.).

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že mal mor včelieho plodu vo včelstve a Regionálna, veterinárna a potravinová správa Nové Zámky (ďalej len ako "RVPS Nové Zámky") vydala rozhodnutia - opatrenia č. 734/12 a 735/12, na základe ktorých boli všetky jeho včelstvá spálené, ako aj všetok spáliteľný materiál, úle, rámiky a príslušenstvo, v dôsledku čoho mu mala vzniknúť škoda vo výške 3.409,90 eur. Z uvedenej sumy mu bola zo strany žalovaného uhradená za včelstvo podľa výnosu suma 1.203,76 eur, a to rozhodnutím č. 536/2011-100. Zvyšná suma za spálenie úľov, rámkov a ďalších pomôcok vo výške 2.206,14 eur do podania žaloby uhradená nebola. V žalobe tvrdil, že škoda mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím RVPS Nové Zámky, preto si uplatnil náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca vyzval RVPS Nové Zámky listom zo dňa 18.08.2013 a 17.09.2013 na uhradenie zvyšnej dlžnej sumy, avšak bezúspešne. Žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil voči RVPS Nové Zámky aj súdnou cestou na Okresnom súde Nové Zámky, kde súd žalobu zamietol rozsudkom č.k. 6C/39/2014-79 zo dňa 16.05.2014, z dôvodu, že žalobca mal žalovať Ministerstvo pôdohospodárstva. Uvedené rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky bolo potvrdené aj rozhodnutím Krajského súdu v Nitre. Žalobca si preto nárok na náhradu škody vo výške 2.206,14 eur uplatnil voči žalovanému súdnou cestou.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe mal za nesplnené dva základné predpoklady pre uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to podmienku predbežného prerokovania nároku podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. a zrušenie nezákonného rozhodnutia podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. označil za obligatórnu

podmienku pre uplatnenie nároku. Žalobca však podľa neho uvedenú zákonnú podmienku nespĺnil a nepredložil mu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená tzv. nezákonnými rozhodnutiami RVPS Nové Zámky č. 734/2012 a 735/2012 zo dňa 19.04.2012. Tieto rozhodnutia RVPS Nové Zámky doposiaľ neboli zrušené, preto ich podľa žalovaného nemožno považovať za nezákonné rozhodnutia. Tvrdil, že rozhodnutia boli vydané na základe dodatočnej úradnej a veterinárnej kontroly zo dňa 10.04.2012, kde počas kontroly bolo podozrenie na mor včelieho plodu, preto boli odobraté vzorky a zaslané na vyšetrenie do Štátneho veterinárneho a potravinového ústavu Dolný Kubín, kde vyšetrenie potvrdilo prítomnosť baktérie, ktorá spôsobuje mor včelieho plodu. Na základe výsledkov ŠVPÚ Dolný Kubín RVPS Nové Zámky vydalo ako príslušný orgán rozhodnutia podľa § 8 ods. 3 písm. e) zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti, ktoré žalobca považuje za nezákonné opatrenia. Tieto rozhodnutia (nezákonné opatrenia) žalobca osobne prevzal dňa 20.04.2012. RVPS Nové Zámky bola podľa žalovaného povinná uvedené rozhodnutia vydať, pričom postupovala v súlade so zákonom a s Národným programom eradikácie moru včelieho plodu na rok 2012, ktorý bol schválený žalovaným na návrh hlavného veterinárneho lekára. Následne v súvislosti s rozhodnutiami RVPS Nové Zámky mala byť žalobcovi poskytnutá zo strany žalovaného podpora na úhradu nákladov a strát vo výške 1.203,76 eur dňa 05.05.2011. Žalovaný vzniesol námietku premlčania s poukazom na § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, kedy sa poškodený o škodu dozvedel. Uviedol, že žalobcovi boli rozhodnutia RVPS Nové Zámky doručené dňa 20.04.2012 a žaloba bola podaná dňa 03.03.2016, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Žalobu žiadal zamietnuť v celom rozsahu.

4. V ďalšom písomnom vyjadrení žalobca uviedol, že predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody začalo už 18.08.2013, keď vyzval RVPS Nové Zámky, aby uhradili škodu. V ďalšom písomnom vyjadrení žalovaný opakovane zdôraznil, že tzv. nezákonné rozhodnutia RVPS Nové Zámky č. 734/2012 a 735/2012 zo dňa 19.04.2012 neboli doposiaľ zrušené pre nezákonnosť. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Mal za to, že súd môže podľa § 5 zákona č. 514/2003 Z.z. v dnom prípade rozhodnúť iba v prípade, ak by RVPS Nové Zámky sama zrušila tieto "nezákonné" rozhodnutia.

5. Uznesením č.k. 20C/28/2016-65 zo dňa 17.04.2018 súd prvej inštancie vyzval žalobcu, aby odstránil vady žaloby zo dňa 25.02.2016, doručenej súdu dňa 03.03.2016, tak, že jednoznačne označí žalovaného, či žaluje Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR alebo Slovenskú republiku konajúcu prostredníctvom Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR.

6. V zmysle písomného vyjadrenia zo dňa 29.04.2018, doručeného súdu prvej inštancie dňa 02.05.2018, žalobca za žalovaný subjekt označil Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR.

7. Súd prvej inštancie vychádzal z obsahu výpovede žalobcu, že podľa Národného programu eradikácie moru na rok 2012 sa mala spáliť jedna rodina včelstva v C. a 1 rodina v B., nemuselo sa spáliť 23 rodín a príslušenstvá. Vznikla tým škoda a teraz je potrebné ju nahradiť vo výške 2.206,14 eur spolu s nákladmi konania.

8. Poverený zástupca žalovaného sa pridrižoval námietky premlčania, námietky absencie predbežného prerokovania nároku na náhradu škody a námietky, že žalobcom označené rozhodnutia neboli zrušené žiadnym príslušným orgánom pre nezákonnosť, sú to len opatrenia v ochrannom pásme nákazy. Poukázal aj na nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, pretože podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát, t. j. SR zodpovedá za konanie svojich orgánov pri výkone verejnej moci a za škodu spôsobenú nesprávnym postupom a nezákonnými rozhodnutiami. Žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

9. Súd prvej inštancie skutkovo ustálil, že rozhodnutím RVPS Nové Zámky č. 734/2012 zo dňa 19.04.2012 bolo žalobcovi nariadené dňa 20.04.2012 vysíriť všetky včelstvá na stanovišti včelstiev č. 503215 B. a následne všetky včelstvá a všetok spáliteľný materiál komisionálne spáliť dňa 24.04.2012 za prítomnosti úradného veterinárneho lekára, zástupcu včelárskej organizácie a obecného úradu z dôvodu výskytu moru včelieho plodu. Rozhodnutím RVPS Nové Zámky č. 735/2012 zo dňa 19.04.2012 bolo žalobcovi nariadené dňa 20.04.2012 vysíriť všetky včelstvá na stanovišti včelstiev č. 503274 C. a následne všetky včelstvá a všetok spáliteľný materiál komisionálne spáliť dňa 24.04.2012 za prítomnosti

úradného veterinárneho lekára, zástupcu včelárskej organizácie a obecného úradu z dôvodu výskytu moru včelieho plodu. Obe rozhodnutia RVPS Nové Zámky boli žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 20.04.2012, čo mal za potvrdené vlastnoručnými podpismi žalobcu na predmetných rozhodnutiach. Z úradného záznamu o veterinárnej kontrole č. 24/4/2012 zo dňa 24.04.2012 mal za preukázané, že včelstvá žalobcu boli na základe rozhodnutí RVPS Nové Zámky spálené. V dôsledku spálenia včelstiev žalobcu vznikla žalobcovi škoda spolu vo výške 3.409,90 eur. Z uvedenej sumy žalovaný poskytol žalobcovi sumu vo výške 1.203,76 eur, avšak žalobcovi zostatok vznikutej škody vo výške 2.206,14 eur nebol uhradený. Žalobca opakovane vyzýval listom zo dňa 18.08.2013 a zo dňa 17.09.2013 RVPS Nové Zámky na úhradu škody vo výške 2.206,14 eur, taktiež aj Ministerstvo pôdohospodárstva zo dňa 07.06.2015. RVPS Nové Zámky žalobcovi listom zo dňa 27.08.2013 oznámila, že nie je oprávnená riešiť problémy ohľadne dotácie na kompenzáciu na zvieratách. Žalovaný žalobcovi listom zo dňa 17.03.2013 oznámil, že dotácia sa poskytuje len na včelstvá, nie na pomôcky a zariadenia využívané na chov včelstiev, preto sa mu poskytuje len suma dotácie vo výške 1.203,76 eur. Preto sa žalobca obrátil na súd prvej inštancie a požadoval v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. náhradu škody spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami RVPS Nové Zámky č. 734/2012 a č. 735/2012 zo dňa 19.04.2012, na základe ktorých musel spáliť svoje včelstvá.

10. Takto ustálený skutkový stav právne posúdil podľa ust. § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 3 ods. 1, 2 uvedeného zákona, § 4 ods. 1 písm. d/ uvedeného zákona, § 5 ods. 1 uvedeného zákona, § 6 ods. 1, 2, 3 uvedeného zákona, § 15 ods. 1 uvedeného zákona, § 16 ods. 4 uvedeného zákona a § 19 ods. 1 uvedeného zákona.

11. Súd prvej inštancie v konaní skúmal predovšetkým pasívnu vecnú legitímáciu označeného žalovaného. Žalobca ako žalovaného označil Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky. V súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veciach náhrady škody podľa citovaného zákona koná oprávnený orgán v mene štátu, teda v mene Slovenskej republiky. Dospel k záveru, že pasívne vecne legitimovaným subjektom vo veciach náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je teda vždy Slovenská republika zastúpená orgánom vymedzeným v § 4 ods. 1 citovaného zákona.

12. Konštatoval, že základným predpokladom na úspešnosť žaloby je skutočnosť, aby stranami sporu boli vecne legitimované subjekty. Keďže v danom spore žalobca ako aktívne legitimovaný subjekt označil za žalovaného subjekt, ktorý nie je nositeľom pasívnej legitímácie, žalobu zamietol (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2012 sp. zn. 5Co/165/2012: "Z hľadiska pasívnej legitímácie v súdnom spore je podstatný rozdiel medzi tým, či je žalovaným štát alebo iná osoba (verejnoprávna inštitúcia), pretože ide o rozdielne subjekty právnych vzťahov. Ak teda ide o nárok, kde nositeľom povinností je podľa právnej úpravy štát, musí uplatnenie tohto nároku pred súdom smerovať voči štátu ako strane sporu, nie voči niekomu, kto by prípadne v danej veci za štát ako štátny orgán mal konať. Ak nie je štát ako žalovaný takto správne označený a ak je za žalovaného označená iná právnická osoba, musí byť žaloba zamietnutá pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie označeného žalovaného.").

13. Zdôraznil, že v danom prípade bol žalobca uznesením č.k. 20C/28/2016-65 zo dňa 17.04.2018 vyzvaný na správne označenie žalovaného, pretože podľa zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosť za škodu nesie Slovenská republika konajúca prostredníctvom príslušného orgánu, avšak žalobca na výzvu súdu odpovedal listom zo dňa 29.04.2018, v ktorom opätovne uviedol a potvrdil, že žalovaným je Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR. Zohľadnil, že rovnako mal žalobca možnosť reagovať na súdnom pojednávaní, na ktorom žalovaný poukázal na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, avšak žalobca trval na tom, že žalovaným subjektom je v danom prípade Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR. Žalobca bol taktiež v rozhodnutí Okresného súdu Galanta č.k. 6C/39/2014 zo dňa 16.05.2014, v ktorom Okresný súd Galanta rozhodoval o totožnom nároku žalobcu na náhradu škody, avšak smerujúceho proti Regionálnej veterinárnej a potravinovej správe Nové Zámky ako žalovanému, poučený zo strany konajúceho súdu, že žalovaným subjektom v danej veci má byť Slovenská republika zastúpená Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, napriek tomu žalobca opätovne nesprávne označil žalovaný subjekt a trval na tomto nesprávnom označení, hoci bol opakovane upozornený a poučený, ako má byť žalovaný subjekt správne označený. Z uvedeného dôvodu uzavrel, že nemal inú možnosť, ako žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného.

14. Súd prvej inštancie navyše posúdil, že nárok žalobcu na náhradu škody je premlčaný, pretože žalobca si rozhodnutia RVPS Nové Zámky č. 734/2012 zo dňa 19.04.2012 a č. 735/2012 zo dňa 19.04.2012, ktoré považoval za nezákonné a od ktorých odvodzoval svoj nárok na náhradu škody, osobne prevzal dňa 20.04.2012, čo potvrdzujú vlastnoručné podpisy žalobcu na uvedených rozhodnutiach. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu až dňa 03.03.2016, t.j. takmer štyri roky odo dňa, kedy sa dozvedel o škode a žalovaný vzniesol námietku premlčania, konštatoval premlčanie žalobou uplatneného nároku žalobcu.

15. Z vykonaného dokazovania tiež vyvodil, že v prípade žalobcu neboli splnené ani ďalšie podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého nárok na náhradu škody je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom, pričom žalobca uvedenú obligatórnu zákonnú podmienku pre priznanie nároku na náhradu škody nespĺnil.

16. Rovnako podmienku zrušenia nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom pre nezákonnosť nemal v prípade žalobcu za splnenú, keď podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Mal za jednoznačné, že rozhodnutia RVPS Nové Zámky č. 734/2012 zo dňa 19.04.2012 a č. 735/2012 zo dňa 19.04.2012 nikdy neboli zrušené pre ich nezákonnosť, keď mal za to, že tieto rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti a v súlade s bodom 3.10 Národného programu eradikácie moru včelieho plodu na rok 2012.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP. Vyhodnotil, že v konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak vzhľadom k tomu, že si trovy konania neuplatnil a zo súdneho spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, nárok na ich náhradu mu nepriznal.

18. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie žalobca a žiadal ho zamietnuť (zrejme zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie), keď namietal nevykonanie ním navrhnutých dôkazov súdom prevej inštancie. Súdu prvej inštancie vytkol, že nerešpektoval ust. § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Tvrdil, že splnil zákonné podmienky na náhradu škody podľa uvedeného zákona, keď preukázal zrušené nezákonné rozhodnutia a aj žiadosť o predbežné prejednanie náhrady škody. Poukázal na dôležitosť zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti. Uviedol, že už 18.08.2013 sa dožadoval riešenia veci na Ministerstve pôdohospodárstva rozvoja vidieka, preto podľa neho jeho nárok nie je premlčaný. Žalovaný mu plnil len čiastočne a žalobou sa domáha uhradenia zvyšku vznikutej škody. Považoval za splnené všetky zákonné podmienky na priznanie uplatneného nároku, a to existenciu nezákonného rozhodnutia, vznik ujmy a príčinnú súvislosť.

19. Žalovaný v písomnej odvolacej replike doručenej súdu prvej inštancie dňa 15.11.2018 označil napadnutý rozsudok za vecne správny a stotožnil sa s jeho právnym posúdením veci a vyjadreným právnym názorom. Mal za to, že procesne nepochybil, keď žalobu zamietol. Napadnutý rozsudok žiadal potvrdiť.

20. Ďalšie písomné podania v rámci odvolacieho konania podané neboli.

21. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP a § 381 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie zistil pre účely rozhodnutia vo veci skutkový stav dostatočne pre možnosť rozhodnutia vo veci z hľadiska skutočností potrebných pre právne posúdenie žalobcom uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania v danej veci správne zhodnotil a na vec aplikoval zodpovedajúce právne normy, ktoré aj správne vyložil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za vyčerpávajúce a stotožňuje sa s ním (§ 387 ods. 22 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé priviesť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti nároku žalobcu proti žalovanému z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitímácie v spore.

22. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Stačí, ak podá žalobu alebo aby bola proti nemu podaná žaloba. Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, alebo či takýmto účastníkom hmotnoprávneho vzťahu je žalovaný. Ide o posúdenie tzv. vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) v spore. Nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti, kto má byť účastníkom nejakého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či je jeho účastníkom objektívne. Nedostatok aktívnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, jeho nositeľom nie je. O nedostatok pasívnej legitímácie ide vtedy, ak za žalovaného označený subjekt nie je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z hmotnoprávneho predpisu. Ide teda o stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý konajúci súd posudzuje ex offo. Dôsledkom zistenia nedostatku aktívnej alebo pasívnej legitímácie v spore je zamietnutie žaloby bez potreby jej vecného prejednania (t. j. bez vykonania dôkazov).

23. V danom prípade žalobca uplatnil žalobou nárok podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedená hmotnoprávna norma teda určuje, ktoré subjekty sú účastníkmi zodpovednostného vzťahu uplatneného žalobou a súd prvej inštancie správne postupoval, keď skúmal a právne posudzoval, či strany sporu sú alebo nie sú v spore vecne legitimované konfrontujúc ich práve s touto hmotnoprávnou normou. Dospel k správne právnemu názoru, že vychádzajúc z ust. § 4 ods. 1 uvedeného zákona je v danom spore pasívne legitimovaná SR, za ktorú v súdnom spore koná žalobcom označený orgán verejnej moci, keďže podľa uvedenej právnej normy je orgán verejnej moci len konajúcim orgánom za štát, ktorý je podľa ust. § 3 ods. 1 uvedeného zákona zodpovedný za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci. Súd prvej inštancie tiež správne postupoval, ak vyzval žalobcu uznesením zo dňa 17.04.2018 č.k. 20c 28/2016-65 na odstránenie nedostatkov žaloby spočívajúcich v nesúlade medzi označením žalovaného subjektu a skutkovými a právnymi okolnosťami uvedenými v nej. Ak žalobca po doručení uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 17.04.2018 č.k. 20C28/2016-65, t.j. po poučení súdu prvej inštancie o tom, že v spore označil za žalovaného nesprávny subjekt, nakoľko zodpovedným subjektom je SR konajúca prostredníctvom príslušného orgánu, zotrval na nesprávne zvolenom žalovanom subjekte a rovnako na ňom zotrval aj na súdnom pojednávaní po vznesení námietky nedostatku pasívnej legitímácie v spore žalovaným, súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak žalobu zamietol pre tento nedostatok pasívnej vecnej legitímácie bez jej ďalšieho vecného prejednanja, t. j. aj bez vykonania žalobcom navrhnutých dôkazov. Z rovnakých dôvodov ani odvolací súd ďalšie dôvody zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie neposudzoval a nezaoberal sa ani opodstatnenosťou ďalších odvolacích námietok žalobcu.

24. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O nároku žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na jeho plný úspech v odvolacom konaní, ktorý mu však nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).